

Sat Chit Anand # 14 vraag 1 en 3
Waarheid, bewustzijn, beminnelijkheid.
Spirituele zwangerschap.
28 november 1987 PM in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Vaak voel ik deze dagen alsof ik in verwachting ben. Het is geen bezwaarlijke last. Het voelt eerder als een gewichtsloos, zich uitbreidend iets in mijn buik en borst. Het is een erg vreemde sensatie voor een man. Ik vertoon nog geen enkel teken van zwangerschap – mijn buik is nog steeds zo vlak als gewoonlijk maar ik heb me nu blootgegeven, en er is geen heilige geest om de schuld te geven en ik ben zeker niet de heilige maagd.

Geliefde meester, wat is het waarmee ik in verwachting ben? Bent u het?

Premda, ik hoop dat ik het ben. In feite moet elke discipel tot dit stadium komen waarin hij zich bijna zwanger voelt van het goddelijke. Het is een spirituele zwangerschap. Maar omdat we teveel geïdentificeerd zijn met het lichaam, kan het zelfs lijken alsof ook het lichaam in verwachting is. Maar iets is er in je aan het groeien. Het is geen deel van het lichaam, je hoeft er niet de Maagd Maria voor te zijn. En natuurlijk zijn de heilige geesten niet langer beschikbaar, alleen onheilige geesten – er zijn er een paar: een woont er bij Anando; een ander is bij de Vipassana gangweg gevonden. Maar ze zijn allen onheilige geesten, ze doen geen heilige dingen. Dus je hoeft je geen zorgen om hen te maken.

Bovendien is zelfs de heilige geest tot nu toe niet in staat tot een wonder geweest, een man zwanger te maken. Het zou goed passen bij de Christelijke ideologie als Jozef, in de plaats van Maria zwanger was geraakt. Dat zou een groot wonder geweest zijn. Een Maagd Maria, een arm meisje, zwanger wordend – is geen groot wonder, iedereen kan het doen.

Maar de discipel, Premda, gaat zeker door een fase van onmetelijke waarde en schoonheid. En iets transcendentails, iets meer dan je ooit over jezelf hebt gedacht, iets voorbij de greep van de mind is binnenin jou aan het groeien. Dit is de lotus waar ik je over sprak. Dit is het bloesemen wat een man of vrouw naar de ultieme openheid voor het onbekende, onkenbare, onuitspreekbare brengt. In zekere zin word je door deze zwangerschap opnieuw geboren. Je geeft geboorte aan je eigen authentieke zelf wat tot nu toe slechts een zaad was. Maar het zaad verlangt een bloem te worden. En op weg erheen zul je iets voelen wat erg op zwangerschap lijkt. Je zult je licht voelen – je zult je niet zwaar voelen zoals zwangere vrouwen – omdat het niet iets materieels is wat in jou groeit. Het is iets spiritueels, niet materieel wat binnenin jou opengaat. Het zal je meer en meer licht brengen, je meer en meer ontketenen, meer en meer vrij maken.

Meditierenden hebben de eeuwen door gevoeld dat in diep meditatie ze plotseling voelen alsof ze alle gewicht verloren hebben, alsof de zwaartekracht niet meer op hen werkt. En op een bepaalde manier is het juist. Het functioneert niet meer op hun spirituele wezen. Je spirituele zijn is niet stoffelijk. Vandaar dat zwaartekracht geen vat erop heeft. En gewicht ontstaat vanwege de zwaartekracht en haar werking.

Jij hebt geen gewicht, zelfs jouw lichaam heeft geen gewicht. Gewicht is een normale naam voor een wetenschappelijk feit en het wetenschappelijk feit is de zwaartekracht op de aarde. Jij wordt door die kracht getrokken. Het is goed voor je – anders zou je als ballonnen zijn, die omhooggaan, en je zou niet in staat zijn te vinden hoe terug op de aarde te komen.

Het overkomt astronauten wanneer ze voorbij het zwaartekrachtveld komen. Het zwaartekrachtveld van de aarde is tweehonderd mijl rondom de aarde. Op het ogenblik dat de raket de tweehonderd mijl voorbijgaat, gebeuren er de vreemdste ervaringen voor de astronauten. Ze verliezen plotseling al hun gewicht, als ze niet met hun riemen vast zitten, gaan ze zweven binnenin de raket, net als vogels. Zelfs vogels voelen de zwaartekracht, vandaar dat ze moe worden. Ze kunnen slechts voor een bepaalde tijd vliegen. Dan moeten ze rusten.

Maar de astronauten in de raket ondergaan geen zwaartekracht. Op de maan als de astronauten zijn geland, hebben ze een andere erg vreemde ervaring: omdat de maan slechts een achtste van de zwaartekracht op aarde heeft. – ze is acht keer kleiner dan de aarde, vandaar dat haar trekkracht ook acht keer kleiner is – voelen dus de astronauten zich erg licht, niet zo licht als zij op weg naar de maan voelden, maar toch acht keer minder.

Als je tachtig kilo weegt, voel je slechts tien kilo. En omdat de astronaut acht keer minder gewicht voelt, kan hij acht keer verder springen. Hij kan eenvoudig over huizen springen, gewoon van de ene straat in een andere straat. Hij kan op jouw terras springen zonder moeite. Er is geen probleem, want het is slechts de trekkracht van de aarde die hem verhindert.

Hij moet erg voorzichtig lopen op de maan. Hij is bang omdat hij zich zo licht voelt. Als hetzelfde gebeurt als wat onderweg gebeurde – in de capsule – dan is hij er geweest. Op weg, tussen de maan en de aarde, was hij in staat uit de raket te gaan, hij kon rond de raket zweven. Onmetelijke ervaringen, maar ze zijn nog steeds lichamelijk.

Maar als jouw spirituele wezen binnenin je begint te groeien, of begint binnen jouw zicht te geraken – een verre visie van een bergtop, bedekt met eeuwige sneeuw – kun je plotseling beginnen, zelfs van ver weg, een bepaalde koelte te voelen en een bepaald oer iets en een zekere eeuwigheid.

Wanneer je meer bewust wordt, Premda, van je innerlijke wezen, zal het lijken, zoals nu, alsof je in verwachting bent. Je zult zien dat je niet zwanger bent met iemand anders, maar dat jouw eigen potentieel, jouw eigen ultieme mogelijkheid, probeert zijn bladeren te ontvouwen.

Je hebt vast beelden van Gautam Boeddha gezien ... altijd zittend op een lotusbloem. In het Oosten, is de lotus altijd als het symbool van uiterste bloei gezien, omdat er geen andere bloem zo groot is en zo mooi en zo symbolisch betekenisvol. De lotus groeit in de modder, vieze modder. Dat is een van de overeenkomsten: jouw lichaam is niets dan vieze modder, en de lotus groeit in vieze modder. De lotus komt tevoorschijn uit het water en zijn bladeren zijn zo zijdeachtig dat het water ze niet kan raken. Ze blijven altijd onberoerd door water. Zelfs dauwdruppels gaan op de bladeren van de lotus liggen in de nacht – vooral in de winter – en in de ochtend kun je zien dat de dauwdruppel nog steeds op de lotus zit, maar de lotus is niet nat. De dauwdruppel en de lotus zijn nog steeds gescheiden. En spoedig een kleine bries ... en de dauwdruppel begint van de lotusbladeren en de kroonbladeren af te glijden.

Dat is het tweede symbool voor een spiritueel mens die in de wereld leeft: net als een lotus bloem wordt hij niet door de wereld geraakt, zoals de lotus bloem niet door het water wordt beroerd waarin hij groeit, waarin hij leeft, waarin hij sterft – maar er onberoerd door blijft.

Deze twee dingen: het groeien in de vieze modder, groeien voorbij de vieze modder en het water, en er toch niet door worden geraakt Dat is de essentiële kwaliteit van een sannyasin: in de wereld zijn, maar niet van de wereld. In de wereld zijn, maar de wereld niet toestaan je zelfs maar te raken. De authentieke sannyasin ontsnapt niet uit de wereld. Hij is geen lafaard. Maar in het verleden werden lafaards ongelukkigerwijs sannyasins en ze gaven een slechte naam aan de hele spirituele regeneratie van de mens. Lafaards vonden het erg rationeel dat ze de wereld verlieten, omdat de wereld je slecht maakt.

Maar de wereld bederft je slechts als jij te bederven bent, de wereld bederft je omdat jij bereid bent om te worden bedorven, in feite, hunker je om bedorven te worden. Als jij niet bereid bent om te worden bedorven, kan niemand jou bederven.

Deze lafaards creëren een vreemde situatie voor de toekomstige mensheid – voor jou, voor iedereen. Ze creëerden een soort kloof tussen de gewone wereld en zichzelf. Zij waren spirituele wezens, omdat ze de gewone wereldse omgeving verlieten en naar de Himalaya trokken of naar de bossen of naar een woestijn.

Maar ze trokken in werkelijkheid weg van een situatie waarvoor ze bang waren. Ze wisten dat als ze in de wereld bleven ze bedorven zouden worden. Ze waren zich heel goed bewust van hun neigingen: hun verlangens, hun lusten, hun hebzucht, hun boosheid, hun gewelddadigheid. Ze waren volledig bewust van het hele scala van dingen wat jouw spiritualiteit kan bederven, wat je tot diep in de modder neerhaalt.

Maar gewoon ontsnappen aan de werkelijkheid gaat je niet transformeren. Je kunt dertig jaar in de Himalaya gaan wonen, en als je terug naar de wereld komt zul jij je als dezelfde mens vinden, met dezelfde hebzucht, met dezelfde ambitie, met dezelfde boosheid, met dezelfde lust. Misschien heb je in die dertig jaar te veel vergaard van alles wat je bang maakte. Je bent meer cerebraal seksueel dan je voorheen was geweest, want dertig jaar van onderdrukking gaat de seksuele energie verzamelen en de seksuele dromen en de seksuele mind. En het zal zo'n grote kracht worden dat het je te boven gaat. Het zal je gek maken.

En hetzelfde is waar wat alles wat lelijk is betreft -- de hebzucht, het verlangen naar macht, dominantie, boosheid, geweld. Onthoudt altijd een ding: wat enige mens ooit heeft gedaan, daar ben jij ook toe in staat. Als iemand heeft vermoord, denk nooit dat jij er niet toe in staat bent. Als iemand zelfmoord heeft gepleegd, denk nooit voor een enkel ogenblik dat jij er niet toe in staat bent. Als iemand gek geworden is, voel je niet beter dat jij niet gek geworden bent – jij draagt ook dezelfde mogelijkheid.

Maar net zoals we allen de mogelijkheden voor het kwaad hebben, zo hebben we de mogelijkheden om een Gautam Boeddha te worden. Als één man in staat was om een Boeddha te worden, een verlicht mens, zou elk mens vanaf precies dat ogenblik moeten onthouden dat hij tot hetzelfde in staat is. Maar ongelukkigerwijs werd in het verleden het sannyasin zijn synoniem met het afstand doen van de wereld. Het was een erg lelijke en ongelukkige associatie.

Mijn hele pogen is je te laten onthouden dat je een lotusbloem moet worden, niet een lafaard. Je moet in de wereld leven en toch op zo'n manier dat je er niet door wordt geraakt. Als iedereen afstand van de wereld wil doen, waar kun je dan nog heen? Als iedereen naar de Himalaya gaat, dan zullen er bussen heen gaan – theehuizen, restaurants zullen er nodig zijn. De hele handel zal daar zijn. En voor al deze mensen zul je ook cinema's en televisietoestellen en transistors nodig hebben. Elke sannyasin zijn eigen transistor in zijn oor, diep in de Himalaya. Het zal eenvoudig stom zijn. Het hele idee is verkeerd. Waar kun je ontsnappen als iedereen daarheen gaat?

Je kunt het in het Westen zien gebeuren. Op elk weekeinde, op elk strand is er geen enkel stukje ruimte. Allerlei soorten lelijke lichamen vullen het hele mooie strand en ze doen dezelfde dingen die ze thuis deden: ze liggen en lezen dezelfde krant, bekijken dezelfde Playboy, luisteren dezelfde radio. En ze hebben acht uur gereden, bumper aan bumper – gekweld, geïrriteerd, geërgerd.

Het is erg moeilijk voor een bestuurder om niet boos te zijn. Als je kunt rijden – in het bijzonder in Amerika – zonder enige boosheid, ben je een heilige. Net een paar dagen geleden hoorde ik dat mensen zijn begonnen wapens in hun auto mee te nemen, omdat er te veel verkeer is, en toeteren niet helpt. Net een paar weken geleden werden zes mensen doodgeschoten gewoon omdat er een limiet aan geduld is. Jij gaat door met te toeteren en de persoon voor je luistert niet, en hij is niet verantwoordelijk, want er is iemand voor hem die niet luistert.

Duizenden auto's en de snelheid is terug naar de primitieve tijd. Nu gaat een ossenwagen in India sneller dan de beste auto in Amerika. Je kunt lopen en je zult eerder op je bestemming zijn dan wanneer je zou rijden.

Mensen werden zo boos dat zes mensen werden doodgeschoten zonder vijandschap – ze waren vreemden. En er was angst dat dit zich gaat verspreiden. Vorige week hoorde ik het nieuws dat miljoenen mensen wapens hebben gekocht, gewoon in deze laatste weken. Het is de grootste verkoop van wapens ooit geweest.

En de regering is losser geworden, is erg tolerant geworden. Ze waren eerst erg voorzichtig met het geven van een vergunning. Nu is het helemaal geen probleem meer. Iedereen kan een wapen krijgen als hij geld heeft. En miljoenen mensen hebben wapens gekocht. Ze dragen hun wapens heel duidelijk zichtbaar voor de andere bestuurders – luister naar de claxon, of anders

Veel verkeer, en waar ga je naar toe? Naar het strand – voor wat? Om alleen te zijn? Voor een keertje tenminste, alleen te zijn, in het weekeinde op het strand te liggen en te rusten ... met het wapen. En acht of twaalf uur rijden en dan een uur rusten in die lelijke menigte – en dan terug naar huis, twaalf uur rijden.

In de hele wereld gebeuren meer ongelukken in het weekeinde dan op enige werkdag. Meer mensen worden vermoord in het weekeinde dan op enige andere dag.

Meer mensen plegen zelfmoord in het weekeinde dan op enige andere dag. Werkdagen zijn vrediger. Maar wat is het probleem, dat iedereen de wereld achterlaat en naar het strand gaat ...?

Het is goed dat mensen de wereld geen vaarwelzeggen. Ze hebben naar allerlei soorten onderricht geluisterd. Een paar gekke mensen gingen naar de kloosters, een paar mensen gingen naar de Himalaya, maar slechts een kleine minderheid. De meeste mensen voelden zich een beetje schuldig, en om die schuld te bedekken vereerden zij die mensen die de wereld vaarwel hadden gezegd.

Maar ik leer je niet de wereld te verlaten. Ik leer je te verheugen in de wereld. Dit is een absoluut nieuwe methode, een nieuwe definitie van sannyas: geen afstand doen, maar je verheugen, en toch boven alles staan wat je omgeeft. Dit is je echte spirituele geboorte.

Premda, je bent zwanger met jouw eigen potentieel. Je bent in verwachting van jouw eigen nieuwe leven, nieuwe geboorte. Dit gaat iedereen overkomen. Het is iets om je gezegend door te voelen. Het is iets om te zingen en dansen en te vieren.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Is het waar dat vrouwen anders denken dan mannen? Of is het gewoon bijgeloof?

Milarepa, het is niet slechts bijgeloof. En het is mooi dat het niet enkel bijgeloof is. De wereld heeft variatie nodig. Denk je in – een wereld waar slechts mannen bestaan of een wereld waarin alleen vrouwen bestaan ... het zal een arme wereld zijn, erg arm. Man en vrouw zijn polariteiten. Het is tussen hen dat de wereld vol kleur en mooi wordt.

Ja, er zijn ook problemen. Bloemen komen niet alleen, ze komen ook met hun doornen. Dagen komen niet alleen, ze brengen nachten met zich mee.

De existentie gelooft in polariteiten. Het functioneert door wat Karl Marx noemt de dialectiek. Het is tussen polariteiten dat de hele existentie zich ontwikkelt.

Vrouwen zijn meer intuïtief, meer instinctief. Als ze niet een mediterende is zal ze slechts instinctief zijn. Ze denkt met haar lichaam. Ze is meer in het lichaam geworteld dan de man, ze is meer bewust van haar lichaam dan de man, en het lichaam is onze hele ervaring van de verleden evolutie van miljoenen jaren.

De man is meer in de mind, meer intellectueel. Maar het intellect is een erg late ontwikkeling. Terwijl het instinct erg oud is en erg intens, is het intellect erg oppervlakkig en erg nieuw, erg kinderlijk.

Als de man meditatief wordt, zal hij het moeilijker vinden om van het intellect af te komen, omdat zijn hele opleiding en opvoeding gebaseerd is in de mind, in het intellect. En om een mediterende te zijn moet hij al wat hij weet laten varen.

Een vrouw kan makkelijker een mediterende worden, omdat de sprong van het instinct naar intuïtie erg eenvoudig is. De sprong van het intellect naar intuïtie is erg moeilijk. Maar ongelukkigerwijs is de vrouw de eeuwen door niet toegestaan te participeren in de wereld van meditatie. Ze is in feite door bijna alle religies geweigerd. De reden is duidelijk: omdat alle religies tegen het lichaam waren, en de vrouw is op het lichaam georiënteerd. Met de vrouw te verwerpen, waren ze in werkelijkheid de lichamelijke oriëntatie aan het verwerpen. Ze waren allen tegen het lichaam. Al hun religieuze ideologieën waren intellectueel.

En een vrouw kan zeker niet in intellectuele activiteiten participeren. Ze voelt zich verveeld, ze denkt, "Wat een nonsens gaat de man door te bespreken terwijl er zoveel sappige dingen gebeuren?"

De man denkt dat de vrouw goed is gewoon om haar te gebruiken vanwege haar seksuele lichaam. Ze is niet goed voor enige intellectuele conversatie, of enige filosofische conversatie. Mannen en vrouwen weten beiden dat de ander een beetje buiten zinnen is. En beiden zijn het op dat punt eens. Ik hoorde dat er wordt gezegd dat de man eerder dan de vrouw gemaakt werd om hem de tijd te geven een antwoord te bedenken op haar eerste vraag.

Mendel Kravitz is naakt voor het open raam zijn ochtendgymnastiek aan het doen. Zijn vrouw komt de kamer binnen en roept uit, "Mendel, jij idioot! Doe de gordijnen dicht. Ik wil niet dat de burens

denken dat ik je om je geld heb getrouwd.” Absoluut een andere logica – die man zal er niet aan hebben gedacht.

De priester met een reputatie van het preken over hellevuur ging uit de omgeving vertrekken. Een oude dame benadert hem en zegt, “Het spijt me dat u weggaat, Vader. We wisten niet wat zonde was totdat u kwam.”

Een kater was juist in de omgeving komen wonen, en al de andere katten waren erg geïnteresseerd. Een van hen had de eerste afspraak. “Wel,” riepen ze allen de volgende ochtend, “Hoe is het gegaan?”

“Een compleet verprutste avond,” antwoordt het leuke katje. “Alles waar hij over wou spreken was zijn operatie.”

Er is zeker een groot verschil tussen de manier van denken van mannen en vrouwen, hun kijken naar de dingen. Maar het maakt het leven sappiger, geuriger. De wereld heeft allerlei soorten instrumenten nodig om een orkest te creëren. Enkel een soort muzikaal instrument zal werkelijk vervelen. De vrouw is in het verleden niet gerespecteerd. Dat heeft de wereld in veel opzichten arm gemaakt, want de vrouw is niet toegestaan, hoe zij de dingen ziet, uit te drukken.

Ze is gedwongen om te denken als een man, zich te gedragen als een man, gewoon een schaduw van de man te zijn, maar niet zichzelf. Dit was iets absoluut lelijks en om te veroordelen. Ik veroordeel het onvoorwaardelijk. De vrouw moet haar manier toegestaan worden. Ze hoeft niet een kopie van de man te zijn, ze hoeft niet te denken als een man. Ze moet denken als zichzelf, ze moet zichzelf zijn, en dit zal de wereld een grotere polariteit geven.

En des te verder uit elkaar de individualiteiten van man en vrouw zijn, des te dieper zal de aantrekkingskracht tussen hen zijn. Ze moeten vreemdelingen voor elkaar zijn. Alleen dan kan hun liefde een vreugde zijn, een voortdurende ontdekking.

Maar de vrouw is de kop ingedrukt. Haar geheimen zijn vernietigd. Ze is gebruikt als een productiefabriek – niet de mensenrechten gegeven die fundamenteel zijn. En dat heeft de wereld vervelend gemaakt, lelijk. De man heeft in zo’n mate gedomineerd dat de hele geschiedenis slechts gevuld is met oorlogen. Als de vrouw evenveel gelegenheid tot groei was toegestaan, zou de wereld niet zoveel oorlogen hebben gezien. Want in elke oorlog is het de man die gedood wordt, maar het is de vrouw die lijdt. Het is makkelijk gedood te worden, het is veel moeilijker om te lijden. De moeder lijdt vanwege haar zonen die gedood worden. De vrouw lijdt als haar geliefden gedood worden. De zuster lijdt als haar broers gedood worden. En haar angst zal haar leven lang voortduren. Voor hen die gedood worden is het een erg klein gebeuren. Het gebeurt in seconden – en je bent weg. Maar de vrouw heeft eeuwenlang gewoon geleden.

Geen vrouw wenst oorlog want zij is het ultieme slachtoffer. Het is de man die de oorlog creëert, het is de man in die oorlog vecht, maar het is de vrouw die lijdt. De vrouw is de helft van de wereld – als deze helft ook toegestaan was iets te zeggen, zou de geschiedenis anders geweest zijn. Er is nog steeds tijd de vrouw toe te staan zuiver zichzelf te zijn, onbedorven, zonder onderdrukking door de man. En we zullen een beter wereld hebben en een betere mensheid.

Milarepa, het is niet iets ongunstigs dat ze anders denken. Het is onmetelijk betekenisvol en iets om je intens over te verheugen. Maar de vrouw heeft haar hele vrijheid nodig. De wereld heeft te lang onder de dominantie van de man geleefd. Het is tijd dat de vrouw haar deel in de medezeggenschap heeft over alles wat er in de wereld gebeurt. Ze moet haar deel bijdragen, wat verschillend zal zijn van het gedeelte van de man.

En het zal een meer harmonieus geheel zijn dan we tot nu toe in staat zijn geweest te creëren. Het is een halve cirkel geweest. Het moet een hele cirkel gemaakt worden. Het leven moet totaal worden -- man en vrouw samen, alles bijdragend aan de wereld waarmee ze geboren zijn: hun verschillende potentie, hun verschillende taal, hun verschillende manier van denken, zien, zijn.

Oké, Maneesha?

Ja, Osho.